

— **Krvniki štrajkajo** v Kantonu na Kitajskem. Zagrozili so vladi, da ne odsekajo niti jedne človeške glave več, ako se jim plača ne poviša. Resnično je plača krvnikov jako pičla. Za vsako glavo nekako 2 kroni — to je vsekakor premalo. Seveda je bil včasih zaslužek vzlic temu še dosti dober, ker je padalo mnogo glav. Dandanes pa je tudi na Kitajskem usmrčenje primeroma jako redko. Zategadelj zahtevajo za odsekanje vsake glave po 4 krone. Posebna deputacija je sporočila vladi svoje želje, dotični uradnik pa je krvnike zavrnil. Vender pa jim je obljubil, da dobe v kratkem več posla in s tem tudi več zaslužka. Krvniki so bili s to obljubo zadovoljni.

— **Ivan Konstantinovič Ajvazovskij**, slavni ruski slikar morja, je umrl v svoji vili na Krimu 83 let star. Dejali so mu „pesnik zraka in morja“, ker je znal dnevno luč in valovanje vode, zlasti morja slikati uprav nedosežno. Njegove slike so znane v Londonu, Parizu, Berlinu, Monakovem, Draždanah, na Dunaju i. dr. po vsem svetu, saj je naslikal okoli 5000 slik. Tudi v Vatikanu jih imajo. Njegovo sliko „Kaos“ je kupil še Gregor XVI. Vpliv Ajvazovskega na razvoj ruske slikarske umetnosti je velik, in so tudi njegovi učenci, Bogoljubov, Lagorio, Kerindži i. dr. slavni mojstri.

— **Kaj se more pripetiti rimskim romarjem?** Nek Francoz z imenom Haligray iz Bordeauxa je obiskal baziliko sv. Petra na Vatikanu, v katero cerkev radi zahajajo tudi dolgoprstneži, ki stikajo po žepih. V molitvi, v katero je bil zatopljen gospod Haligray, ni čutil, kako mu je nekdo nekaj potisnil v žep. Kako pa se je pobožni gospod začudil, ko je mej potom v svoje stanovanje našel v žepu svojega plašča denarnico polno nemškega denarja in en celi portfelj z — ruskimi vrednostnimi papirji! Najbrže je smatral Haligraya kak uzmovič od zadej podobnim kakemu svojemu kolegu, in ker se je ta najbrže čutil opazovanega, je na ta način hotel shraniti v varnem žepu, kar je drugim ukradel.

— **Kitajski boksarji.** Zastopniki evropskih vevlasti so vložili v Pekingu pritožbo zoper tako imenovano družbo boksarjev ali kitajskih roparjev. O teh ljudeh ima kitajski časopis „Shen pao“ zanimiv popis. Početkom maja 1899 zasnoval je vodja banditov Ču-hungteng v okrajih Enzijen in Pingjen neko družbo hudodelcev, kateri je dal prvotne naslove „Hung-tong-čan (rudeča svetilka)“, „Čing-čung-čang (pajčolan zlatega zvona)“, „Ti-pu-čan (železna srajca)“ in „Ta-tav-hui“ (družba velike vode). Na to je začela družba svoje delovanje in sicer v Kvan-zinu in spremenila svoj naslov v „Lin-lin-šin“ (pest v vrbovem gozdu). Ker se je družbo jelo preganjati v Enzijen in Pingjen, je zopet spremenilo svoje ime in se nazvalo „Iho-čin“ (pest rodoljuba in miru); zdaj pa se zopet imenuje „Iho-tvan“ (združenje rodoljuba in miru). Ta nevarna lopovska družba, pravcati kitajski rokavnjači, zavaja čedalje več lenuhov k pristopu, ker jih slepi, da ima razna sredstva, čudotvorna mazila, ki varujejo človeka pred ranjenjem, bodisi po bodalu ali krogli. Polagoma se je družba zelo razširila in njeni člani so lagali, da se jih niti ne prime topova krogla. Pravcati namen te družbe je političen in nje ost je v prvi vrsti obrnjena proti kristijanom in tujcem. Ko so zadnji čas misijonarji mnogo prestali pred njimi, so se obrnili do ameriškega konzula in ta na guvernerja Thu, ki je poslal 100 mož vojaštva, da polove razbojnike. A ti so popihali v gore in kmalu za tem je zbral vodja 1000 svojih rokavnjačev ter izdal oglas, da hoče povzdigniti Mandžurdinastijo in iztrebiti tujce. Vladne čete so rokavnjači pobili in odslej so se množile grozovitosti te sekte. Roparji so neusmiljeno zalezovali misijonarje in jih na najgroznejši način mesarili in morili. Sekta se je razširila čez mnogo pokrajin, v katerih ni bil varen življenja tujec, niti domačin. Pokrajine Enzijen, Pingjen, Si-ping-sjen in Ji-čen-in-cili so sedeži teh tolpe. Ker so ame-

riške oblasti pripisovale delovanje in obstoj te rokavnjaške sekte okrajnemu guvernerju ter se tudi v tem smislu pritožile na Čunglijamen (kitajske vlado). bil je guverner odpuščen in na njegovo mesto odposlan general Tuvan, ki strogo zasleduje rokavnjače. Kitajski boksarji so toraj ona surova druhal kitajska, pred katero toliko pretrpe tamošnji katoliški misijonarji.

Loterijske srečke

V Lincu dne 2. junija t. l.: 53, 13, 43, 22, 65.

V Trstu dne 2. junija t. l.: 87, 88, 7, 78, 45.

V Pragi dne 6. junija t. l.: 25, 2, 87, 30, 72.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 8. junija 1900. Pšenica K 8.50 h, rž K 7.20 h, ječmen K 7.— h, oves K 5.80 h, ajda K 9.20 h, proso K 7.— h, turščica K 7.— h, leča K 12.— h, grah K —.— h, fižol K 11.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

14
 L. Mikusch,
 tovarna dežnikov,
 Ljubljana, Mestni trg 15.

Preobleke. Popravila.

Najnižje cene.

izdelovanje

Skrbno

Največji izbor.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

En odrezek	gld. 2.80 iz dobre	pristne ovčje volne
3.10 m dolg za-	3.10	
dostno za	4.80	
1 moško obleko	7.50 fine	
stane samo	8.70	
	10.50 finejše	
	12.40 angleške	
	13.95 grebenčeste	

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje: loden v mičnih barvah 1 odrezek 6 gld. — 1 odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševot blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorce pošlje zastoj in poštine prosto. Pošiljatve po vzorcih Pozor! P. n. občinstvo se opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrdba Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (18)